

REGULERING AV FISKET ETTER SEI SØR FOR 62 N° I 2023

Ny forskrift om fiskeritillatelse og kvotefaktorer har vært på høring i 2022, og er til behandling i Nærings- og fiskeridepartementet. Forslaget til regulering av fisket i 2023 er basert på gjeldende regelverk.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av reguleringsopplegget fra 2022 til 2023.

2 FISKET ETTER SEI I 2021

Norge, EU og Storbritannia ble i kvoteforhandlingene for 2021 enige om «Total allowable catch» (TAC) på 59 512 tonn i ICES statistikkområde 3a og 4. Norges andel av dette, inkludert overføring fra EU, var på 31 096 tonn. Vi byttet fra oss 880 tonn til Sverige, og avsatte 10 tonn til forsknings- og undervisningsformål. Vi overførte 3 982 tonn ubenyttet kvote fra 2020, så total disponibel kvote for norske fartøy var på 34 188 tonn i 2021.

I 2021 ble det kun registrert et lite kvantum av sei som bifangst.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sei sør for 62°N i 2021

Fartøygrupper	Forskrifts- kvote (tonn)	Justert kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	16 706	20 688	14 871	5 817	72 %	169 708
Torsketrål ¹	8 545	11 525	7 639	3 886	66 %	67 558
Seitrål	2 224	3 000	2 924	76	97 %	25 861
Avgrenset nordsjøtrål	1 366	1 441	1 896	-455	132 %	23 212
Pelagisk-/nordsjøtrål	4 571	4 722	2 412	2 310	51 %	19 258
Bifangst pelagisk- /nordsjøtrål ²	100	100	100	0	100 %	
Not	5 500	5 500	4 571	929	83 %	12 933
Konvensjonelle totalt	8 000	8 000	3 321	4 679	42 %	39 580
Konvensjonelle havfiskefartøy			13			179
Andre konvensjonelle fartøy			3 308			39 401
Forskning og undervisning	10	10	0	10	0 %	4
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)			50	-50		227
Totalt	30 216	34 198	22 813	11 385	67 %	222 452

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 19. oktober 2022

¹ Enkelte torsketrålere har strukturkvoter fra seitrålgruppen og følgelig skal noe av kvantumet fra torsketrålerne belastes seitrålernes gruppekvote. Dette er hensyntatt i tabellen ovenfor, men blir ikke utført i Fiskeridirektoratets ukestatistikk.

² Det foreligger ikke bifangstestimat for 2020, men det legges til grunn at hele bifangstavsetningen ble tatt; dette avregnes gruppekvoten i 2021.

3 FISKET ETTER SEI I 2022

Det ble inngått en trilateral kvoteavtale mellom Norge, EU og Storbritannia 10. desember 2021. Det ble også inngått bilaterale avtaler mellom Norge og EU om bla. kvotebytter og soneadgang.

Norge, EU og Storbritannia ble enige om en TAC på 44 950 tonn i ICES statistikkområde 3.a. (Skagerrak) og 4 (Nordsjøen). Norges andel av dette, inkludert overføring fra EU, er på 23 499 tonn. Etter å ha byttet fra oss 880 tonn til Sverige, og avsatt 10 tonn til forsknings- og undervisningsformål gjensto 22 609 tonn som kan fiskes av norske fartøy. Vi overførte 3 094 tonn ubenyttet kvote fra 2021, så total disponibel kvote for norske fartøy er 25 703 tonn i 2022.

I henhold til den bilaterale avtalen mellom Norge og Storbritannia kan norske fartøy fiske 18 000 tonn av den norske seikvoten i britisk sone i 2022.

Tabell 1: Gruppekvoter i 2022

Fartøygrupper	Forskriftskvot	Justert gruppekvote
Not	5 500	5 500
Konvensjonelle	8 000	8 000
Trål	9 109	12 104
Torsketrål	3 000	5 258
Seitrål	781	1 369
Avgrenset nordsjøtrål	1 225	1 283
Pelagisk/nordsjøtrål ¹	4 103	4 194
Totalt	22 609	25 604

¹ 100 tonn er trukket fra den justerte gruppekvoten til pelagisk/-nordsjøtrål for å dekke estimert bifangst som gikk til oppmaling i industritrålfisket i 2021.

Bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket i 2022 belastes gruppekvoten til pelagisk- og nordsjøtrål i 2023.

Tabell 2: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2022 – foreløpige tall

Fartøygrupper	Forskriftskvoter (tonn)	Justerte kvoter (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	9 190	12 104	8 138	3 966	67 %	135 889
Torsketrål ¹	3 000	5 258	5 249	9	100 %	82 564
Seitrål ¹	781	1 369	690	679	50 %	10 854
Avgrenset nordsjøtrål	1 225	1 283	1 402	-119	109 %	23 212
Pelagisk/-nordsjøtrål	4 103	4 194	797	3 397	19 %	19 259
Bifangst pelagisk-/nordsjøtrål ²	100	100	100	0	100 %	
Not	5 500	5 500	4 548	952	83 %	12 933
Konvensjonelle totalt	8 000	8 000	3 903	4 097	49 %	39 580
Konvensjonelle havfiskefartøy			1145			179
Andre konvensjonelle fartøy			2 758			39 401
Forskning og undervisning	10	10	0	10	0 %	4
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)			240	240		227
Totalt	22 619	25 614	16 829	8 785	66 %	188 633

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 5. oktober 2022

¹ Enkelte torsketrålere har strukturkvoter fra seitrålgruppen og følgelig skal noe av kvantumet fra torsketrålerne belastes seitrålernes gruppekvote. Dette er hensyntatt i tabellen ovenfor, men blir ikke utført i Fiskeridirektoratets ukestatistikk.

² Det foreligger ikke bifangstestimat for 2021, men det legges til grunn at hele bifangstavsetningen ble tatt; dette avregnes gruppekvoten i 2022.

3.1 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED TRÅL

3.1.1 Fartøy med torskestråltillatelse

Fartøy med torskestråltillatelse er regulert med maksimalkvoter. For fartøy med torskestråltillatelse som er registrert som fabrikktrålere ble maksimalkvoten satt til 490 tonn ved årets start. For øvrige torskestrålere ble maksimalkvoten satt til 350 tonn. Denne ble økt til 500 tonn per faktor 1. juni, 700 tonn per faktor 30. august og til 1 000 tonn per faktor 19. september.

Per 6. oktober 2021 har 12 torskestrålere landet fangster på 12 tillatelser i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak.

3.1.2 Fartøy med seistråltillatelse

Fartøy med seistråltillatelse var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 100 tonn per kvotefaktor. Denne ble økt til 200 tonn per faktor 19. september.

Per 6. oktober har 3 fartøy fisket på 3 seistråltillatelser.

3.1.3 Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøstråltillatelse, og fartøy med avgrenset nordsjøstråltillatelse

I begynnelsen av året var maksimalkvoten for fartøy med pelagisk trål- eller nordsjøstråltillatelse satt til 500 tonn. Denne er i skrivende stund uendret.

21 fartøy har fisket 804 tonn på 21 pelagisk- eller nordsjøstråltillatelser per 6. oktober. Fisket varierer mye mellom fartøyene: noen har bare fått sei som bifangst, mens noen fartøy har fisket mellom 100 – 210 tonn. Gruppens fiske i siste kvartal varierer fra år til år.

Fartøy med avgrenset nordsjøstråltillatelse kunne fra årets start ikke fiske direkte etter sei, men ha inntil 40 % bifangst av sei innenfor en maksimalkvote på 250 tonn per kvotefaktor (125 tonn for fartøy med kvotefaktor 0,5). Den 11. mars ble tillatt bifangst økt til 49 %. Den 29. mars ble bifangstbegrensningen opphevet; dette innebar blant annet at fartøy med avgrenset nordsjøstråltillatelse kunne fiske direkte etter sei. Maksimalkvoten ble økt til 300 tonn per faktor 6. mai, 500 tonn per faktor 9. juni og 1 000 tonn per faktor 13. september.

Fartøy med avgrenset nordsjøstråltillatelse har per 6. oktober landet 1 440 tonn sei. Fangstene varierer mye også i denne gruppen.

Som nevnt ovenfor vil estimert fangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket i 2022 belastes gruppekvote til pelagisk- og nordsjøstrål i 2023.

3.2 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, ble fra årets start regulert med en maksimalkvote på 1 000 tonn.

Gruppen har per 6. oktober 4 043 tonn sei. Gruppen fisker normalt mest i februar og i siste halvår.

3.3 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED NOT

Fartøy som fisker etter sei med not er regulert med en gruppekvote på 5 500 tonn. Per 6. oktober er det landet 4 548 tonn. Gruppen fisker normalt svært lite i siste halvår.

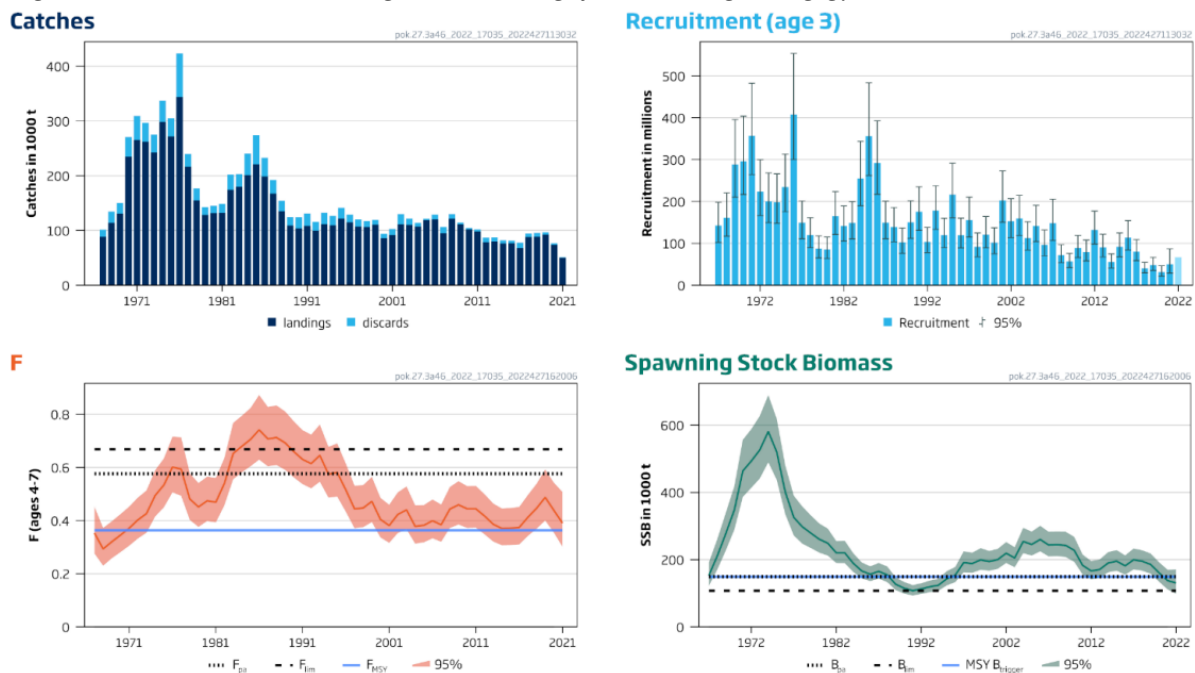
4 BESTANDSSITUASJONEN FOR 2023

ICES gir samlet råd for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak (ICES statistikkområde 4 og 3.a.) og havområdene vest av 4°V (ICES statistikkområde 6).

Gytebiomassen var over $MSY B_{trigger}$ fra 1996 til 2020, men er nå under $MSY B_{trigger}$. Fiskedødeligheten har i mange år vært i overkant av F_{MSY} , og har variert uten noen klar trend. Rekrutteringen har hatt en nedadgående trend over tid.

ICES vurderer fiskepresset på bestanden til å være over F_{MSY} , men under F_{pa} og F_{lim} i 2021 og gytebestanden i 2022 til å være under $MSY B_{trigger}$ og B_{pa} , men over B_{lim} . Figuren under viser blant annet en forsiktig økning i rekruttering fra og med 2021.

Figur 1: Oversikt over landing, rekruttering, fiskedødelighet og gytebiomasse

Kilde: ICES-råd, juni 2022

ICES anbefaler, med utgangspunkt i en MSY-tilnærming, at fangster ikke bør overstige 58 912 tonn i 2023, en økning på omtrent 19 % sammenlignet med anbefalt og avtalt kvote for 2022, etter et fall fra 2021 til 2022.

En kvote for 2023 vil fastsettes i forbindelse med forhandlinger mellom Norge, Storbritannia og EU senere i år. I tidligere år har 9,4 % av avtalt totalkvote blitt avsatt til EU for fiske i ICES-område 6.a. før fordeling av restkvoten; vi legger til grunn at et tilsvarende kvantum settes av for 2023, slik at TAC for ICES-områdene 3.a. og 4 blir på 53 375 tonn i 2023. Dersom Norges andel av TAC, samt overføringer, blir som i fjor vil Norge få en kvote fra avtalen på 27 880 tonn i 2023. Etter kvotebytte på 880 til Sverige og avsetning til forskning på 10 tonn gjenstår 26 990 tonn til fordeling på norske fartøy. I tillegg vil vi kunne fiske et eventuelt gjenstående kvantum fra i år.

Dersom Norge, EU og Storbritannia avtaler en seikvote i tråd med MSY-rådet fra ICES, vil disponibel kvote til norske fartøy, uten overføringer mellom år, være 19 % høyere enn i 2022, 11 % lavere enn i 2021, og 40 % lavere enn i 2020.

5 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2023

Fiskeridirektøren viser til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2023. Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingekvoter for 2023 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. En eventuell avsetning til forskning og undervisning vil gå til fradrag på totalkvoten. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskeriene og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering.

Norsk kvote er enda ikke fastsatt, men i forslaget legges det til grunn en kvote på 27 000 tonn, hvorav 26 990 tonn er til fordeling til gruppene, og det antas at det avsettes ti tonn til forskning og undervisning som i tidligere år.

5.1 NOTFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til fartøy som fisker med not for 2023 fastsettes til 5 500 tonn. Dette er i tråd med tidligere fastsatt gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

5.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper også i 2023 settes til 8 000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppeknoten.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimumkvote på 1 000 tonn.

5.3 TRÅLFISKET

Basert på årets fangsttakt, og tidligere års fiske i fjerde kvartal, ligger det an til at vi kan overføre 10 % av årets kvote til 2023, dvs. 2 337 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seiknoten i Nordsjøen og Skagerrak i 2023 tildeles fartøy som fisker etter sei med trål.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av fordelingen av trålerne gruppekvote, gitt ved tabell 4 nedenfor.

Tabell 3: Fordeling av gruppeknoten for trål i 2023

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		13 490
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		8 490
Herav:		
Torsketrålere	73,0	6 198
Seitrålere	19,0	1 613
Nordsjøtrålere	8,0	679
Sum nordsjøtrålere		5 679

5.3.1 Torsketrålere

Torsketrålerne har ingen fast andel, og den justerte gruppeknoten vil øke med omtrent 3 000 tonn sammenlignet med 2022. Gruppeknoten i 2022 var imidlertid en reduksjon på to tredjedeler fra gruppeknoten i 2021.

Gruppeknoten for neste år er dermed fremdeles lavere enn det som har vært tilfellet de siste årene, noe som medfører endring i maksimumkvotene.

De siste tre årene har i underkant av 27 torsketrålere deltatt i fisket; så langt i 2022 har kun 12 fartøy fisket (på samme tidspunkt i 2021 og 2020 hadde hhv. 17 og 25 fartøy deltatt).

Det virker rimelig å anta at deltagelsen i fisket også i år vil være noe lavere enn det som har vært tilfellet i foregående år. Med en gjennomsnittlig kvotefaktor på 1,2 bør vi ta høyde for at fartøy med til sammen 30 kvotefaktorer ønsker å delta i fisket. Alle vil ikke ta hele kvoten, og med en “tradisjonell” overregulering på 20 % fra årets start (basert på de antatte 30 kvotefaktorene) får vi en maksimalkvote på 300 tonn per kvotefaktor.

De siste årene har maksimalkvotene blitt satt basert på tilsvarende vurderinger, mens det hvert år har blitt gjennomført refordelinger gjennom året; også for 2022, som startet med en maksimalkvote på 350 tonn, har vi nå en maksimalkvote på 1 000 tonn, tilsvarende en overregulering på 668 % (basert på alle tilgjengelige kvotefaktorer: 40,4). Ettersom årets kvote har økt fra fjoråret, men samtidig er relativt lav i forhold til de siste årene, anser vi det som hensiktsmessig å slippe noe opp på den konservative kvotefastsettelsen fra årets start. Derfor anbefales en overregulering av de antatte 30 kvotefaktorer på 40 %, som gir en maksimalkvote på 400 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerne reguleres med følgende maksimalkvoter i 2023

Tabell 4: Maksimalkvoter for torsketrålere i 2023

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	560
Andre torsketrålere	1,0	400

5.3.2 Seitrålere

Seitrålernes gruppekvote vil også være lavere enn det som har vært normalen de senere årene.

I 2022 er 3 av 4 seitråltillatelser benyttet, og kvoten for torsketrålere med seistruktur er lav. Det er rimelig å anta at alle 13,7 faktorene vil benyttes i 2023.

Med en “tradisjonell” overregulering fra årets start på 20 % blir seitrålernes maksimalkvote på 200 tonn. Også for seitrålerne gjennomføres det normalt en eller flere refordelinger gjennom et år, som tyder på at en slik strategi er noe konservativ. Med en overregulering på 50 % vil kvoten for seitrålerne bli på 200 tonn fra prest start.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 settes til 200 tonn i 2023.

5.3.3 Nordsjøtrålere (samlebetegnelse)

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse, som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak.

5.3.3.1 Bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket

I henhold til utøvelsesforskriften § 49 er det som hovedregel ikke tillatt å fiske eller lande enkelte arter, som blant annet sei til oppmaling.

I fisket med småmasket trål etter arter som øyepål og kolmule er det knyttet stor usikkerhet til om fangstregistreringen er korrekt ved mottak av fisk som landes til mel- og oljeproduksjon. Fiskeridirektoratet har over tid prøvd å løse dette problemet gjennom prøvetaking ved landing. Det har imidlertid ikke lyktes å gjennomføre en troverdig kvantifisering av estimat av de kvanta bifangst som går uregistrert til oppmaling med denne tilnærmingen.

Plikten til å registrere fangst korrekt hviler på fisker og mottaker. Det er i strid med kravene i forskrift 6. mai 2014 om landings- og sluttseddel (landingsforskriften) når fisker og mottaker ikke foretar prøvetaking som grunnlag for å kunne rapportere riktig fangstsammensetning og dermed unnlater å føre sluttseddel på lovpålagt måte.

Fiskeridirektoratet har arbeidet for et nytt regelverk i mer enn 10 år og har foreslått nytt regelverk om prøvetaking av fisk som landes til mel- og oljeproduksjon i to omganger.

Fiskeridirektoratet ga etter gjennomført høring tilrådning om ny forskrift 3. april 2019. Formålet med forskriftsforslaget var å forbedre dagens prøvetakingssystem ved landing av industriråstoff for å oppnå en mer korrekt registrering av ressursuttaket.

Ettersom det gjennom nevnte høringsprosess ble gjort en rekke vesentlige endringer på foreslått regelverk og tiden som hadde gått siden høringen ble det gjennomført en ny høring. Endringene omfattet blant annet at kravene til bygningsmessige endringer i stor grad var tatt bort og kravene til selve prøvetakingen var justert vesentlig. Dette påvirket vesentlig forventede kostnader til det opprinnelige forslaget.

Det bemerkes også at danske myndigheter har innført tilsvarende krav til prøvetaking ved landinger til mel- og oljeproduksjon, og at disse prøvetakings- og kontrollplanene er godkjent av EU-kommisjonen.

Etter gjennomført ny høring har Fiskeridirektoratet oversendt et nytt forslag til NFD for endelig behandling.

Fiskeridirektoratet har undersøkt artssammensetning og lengdefordeling i fisket med småmasket trål etter mållartene øyepål og kolmule. Basert på 9 tokt i perioden 2014-2019 er det gjort en analyse av dette fiskeriet. Funnene viser blant annet at 143 tonn (om lag 6 % av totalt kvantum) ble ført på feil art på sluttseddel på de 9 toktene totalt sett. For mållarten øyepål er seddelført kvantum 87 tonn høyere enn det som fremkommer i Fiskeridirektoratets resultater. Torsk, hyse, sei og nordsjøsild var blant artene hvor seddelført kvantum var lavere enn det som fremkom i Fiskeridirektoratets resultater. Videre registrerte Fiskeridirektoratet i alt 74 forskjellige arter/ kategorier samlet sett på toktene, mens det var oppgitt 23 arter/ kategorier på de ni sluttsedlene fra toktene. Det ble også registrert undermåls fisk av viktige kommersielle arter. Resultatene fra dette arbeidet understreker behovet for å innføre nye krav til prøvetaking ved landing av fisk til mel- og oljeproduksjon.

5.3.3.2 Fordeling av kvoter på fartøynivå

Fra og med 2011 ble det innført en fordeling av gruppekvoten som ga 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk 23 %.

Denne fordelingen gir følgende kvoter i 2023:

Tabell 5: Fordeling av gruppekvoten for nordsjøtrålere i 2023

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Nordsjøtrålere		5 679
Pelagisk- og nordsjøtrål	77 %	4 373
Avgrenset nordsjøtrål	23 %	1 307

5.3.3.2.1 Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

De siste årene har gruppen vært regulert med maksimalkvoter på 300-600 tonn, med påfølgende refordelinger ved behov. I løpet av de siste fem år har de ikke fisket mer enn 3 564 tonn, da med en maksimalkvote ved årets slutt på 600 tonn. I skrivende stund er maksimalkvoten i gruppen på 500 tonn, mens fisketakten er betydelig lavere enn den har vært tidligere år. Gruppekvoten i 2022 er noe lavere enn i fjor. Den vil imidlertid i 2023 bli noe høyere enn i fjor, og det anbefales at maksimalkvoten justeres tilsvarende opp fra årets start.

Fiskeridirektøren foreslår å gi fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse en maksimalkvote på 600 tonn.

5.3.3.2.2 Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fra 1. januar 2022 var de avgrensede nordsjøtrålerne maksimalkvote overregulert med 953 %; gjeldende overregulering er på 4 112 %.

Nordsjøtrålerne har en stor fast andel og påvirkes i mindre grad enn øvrige trålere av fallet i totalkvoten. Årets regulering anbefales videreført.

Fiskeridirektøren foreslår å gi de fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 en maksimalkvote på 250 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 125 tonn.

For å begrense et overfiske av gruppekvoten til avgrenset nordsjøtrål ble det i 2017 innført et forbud mot direktefiske etter sei for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. I 2018 ble det likevel gitt adgang til et direktefiske fra og med 4. juni, og i 2019 kunne de fiske direkte fra årets start, på grunn av en høy seikvote. Denne kvoten ble nedjustert i april på grunn av et oppdatert, lavere, kvoteråd fra ICES, som resulterte i lavere norsk kvote. På grunn av kvoteutnyttelsen i gruppen pelagisk-/nordsjøtrål var det likevel rom for å opprettholde

direktefisket: utnyttet kvote av pelagisk-/nordsjøtrål kan overføres i sin helhet til avgrenset nordsjøtrål ettersom de begge er medlemmer av samlegruppen nordsjøtrål.

Med bakgrunn i den lave kvoteutnyttelsen til pelagisk-/nordsjøtrål i 2018-2022 (og før 2015), samt redusert partrålingsaktivitet, er det grunn til å forvente at den samlede gruppeknoten til nordsjøtrålerne kan være relativt romslig også i 2023. Det er likevel usikkerhet omkring neste års fangster i gruppen pelagisk-/nordsjøtrål: Det er fisket betydelig mindre av gruppen i år, og minst i 2022 dersom vi ser på de 5 siste årene. Det vil si at fangsttakten i 2022 har vært lav.

Av hensyn til hensiktsmessig avvikling av gruppens fiske i 2023, som allerede er begrenset blant annet av strenge bifangstregler i fiske etter torsk i Nordsjøen og en lav foreslått maksimalkvote, anbefales det at gruppen i 2023 kan fiske direkte etter sei.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske direkte etter sei i 2023.

5.4 KVOTEFLEKSIBILITET

Det forutsettes av Norge, Storbritannia og EU blir enige om at det kan tillates et over- eller underfiske på inntil 10 % og at dette kan belastes eller godskrives totalkvoten året etter. Forutsatt at kvotefleksibilitetsregimet videreføres i 2023 foreslår direktoratet å videreføre årets reguleringsopplegg, som beskrevet nedenfor:

Kvotefleksibilitetsregimet kommer per i dag ikke til uttrykk i reguleringsforskriften, noe som gjør at det ikke kan legges opp til et bevisst under- eller overfiske av den norske seiknoten. Dersom en skal ha denne muligheten må det i så fall komme klart frem i reguleringsforskriften hvordan et slikt overfiske skal belastes. Grunnet svært ulik grad av kvoteutnyttelse og høy overregulering vil det ikke være aktuelt med kvotefleksibilitet på fartøynivå.

Fiskeridirektøren foreslår at fiske utover totalkvoten i 2023 skal belastes totalkvoten i 2024.

Fiskeridirektøren foreslår at et gjenstående kvantum på inntil 10 % av Norges kvote i 2023, før eventuelle overføringer og kvotebytter, kan godskrives totalkvoten i 2024.

Av hensyn til god utnyttelse av Norges totalkvote anbefales det at kvotefleksibiliteten mellom grupper videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes kvote, kan den overskytende kvoten refordes til de andre fartøygruppene innen samme kvoteår.